

[Glistrup.]

navn, med det navn, som Peter Sabroe kæmpede under, ikke kan tillade sig den slags ting.

Det må i gang med alle disse sociale nedskæringer, som vi har så mange af, fordi det fejlanvender pengene, fordi det vil have den statslige styring, fordi det vil have alle disse ordninger og systemer og embedsmænd til at køre. Vi må på et eller andet tidspunkt se at få et opgør med denne fuldstændig fejlagtige måde at lede forretningen Danmark på, som der her er givet udtryk for.

Men der er jo også mange andre ting, som aldeles forsømmes, og som må blive forsømt, selvfølgelig, når vi er kørt så langt ud i tovene, som den danske nation er blevet under det socialdemokratiske styre, under VKR-styret, men der er en befolkningsgruppe, som vi ikke bare kan skubbe og sige til: jeres problemer klarer vi om 10, 15, 20, 30 år. Det er de ældre, for om 10, 15, 20, 30 år lever de ældre ikke mere. Derfor kan man ikke være bekendt fra socialdemokratiets side, at man bliver ved med at udskyde løsningen af folkepensionisternes problemer. Man kan ikke være bekendt, at socialdemokratiet ved sin afstemning her i salen den 28. maj 1976 var det afgørende parti til at hindre en forbedring af folkepensionerne, hvor man, hvis man havde stemt som fremskridtspartiet gjorde, havde haft flertal for at lade dem stige. Vi må have den pensionsreform igennem. Det er også en meget, meget væsentlig ting, og derfor er den også med i den Z-plan, som altså nu har fået lov til at komme frem, men som vi ikke har kunnet få frem i aviser, i fjernsyn, i radio eller nogen som helst andre steder. Det beslutningsforslag, som vi nu skal stemme om, vil gøre den gavn, at det i hvert tilfælde har givet grundlag for, at vi har kunnet få vore synspunkter frem på tryk. Så kan man se, hvor mange der læser folketingets akter, men nu eksisterer det i hvert tilfælde. Nu har end ikke skatteministeren nogen som helst undskyldning for at sige, at han ikke ved, hvad fremskridtspartiet i grunden vil, og finansministeren har ikke nogen undskyldning for, som han gjorde i eftermiddags, at komme med fuldstændig vilde påstande om, hvordan det vil virke. Finansministeren ved jo udmærket, hvis han ellers har studeret lidt økonomisk historie, at et system som frem-

skridtspartiets giver rigdom, giver styrke, betyder, at den jævne mand får væsentlig bedre levevilkår, end når man skal lave dette ministerialkontorstyrede samfund, som er finansministerens ideal. Det er det, som vi så afgjort skal frem til, men et led deri er at stemme nej til den folketingsbeslutning, vi her behandler.

Gudme (RV):

Der er sket meget i de to døgn, der er gået, siden vi for to nætter siden behandlede dette forslag til beslutning. Der er sket meget her i huset, og der er sket meget i den anden fløj herovre ved siden af, men med selve beslutningsforslaget er der ikke sket noget. Der er foretaget et par tilføjelser, som uddyber teksten, men indholdet af denne tekst er kun ved disse tilføjelser blevet stærkere.

Da vi forhandlede herom for to nætter siden, betegnede jeg dette forslag som den mulige indkomstpolitik. Man kan så spørge, om det er den bedste indkomstpolitik, og hvis man hører den tale, som hr. Poul Hartling holdt for to nætter siden og holdt nu igen i denne nat, så må man jo få forståelsen af, at der i hvert fald er nogle, der mener, at nok skal vi have indkomstpolitik, men denne er ikke den bedste indkomstpolitik. Spørgsmålet er alligevel: er det ikke den bedste? For den har nemlig den styrke i forhold til andre forslag, at det er den mulige politik, det er den, der kan gennemføres. Vi vil opleve, tror jeg, når uroen har lagt sig, at den kan gennemføres på arbejdspladserne, og vi vil altså opleve, når vi kommer til at stemme om en time eller måske halvanden, at den også kan gennemføres i dette folketing.

Det vidste vi ikke, da vi forhandlede for to nætter siden. Det var svagheden ved denne indkomstpolitik, at vi dengang ikke havde flertallet. Men for to nætter siden meldte under denne forhandling et af de politiske partier her i salen sig som et ansvarligt politisk parti, der gerne ville være med til at støtte en indkomstpolitik. Måske havde det nogen tvivl om udformningen, men til gengæld havde det en vilje til at gennemføre sigtet.

Hr. Poul Schlüters klare tilkendegivelse på det konservative folkepartis vegne førte til nogle forhandlinger, som gav et positivt resultat sidste nat. Vi forhandlede med det